

Gjestene nyter maten, som Sissel Skalpe egenhendig lager og serverer.

Honnørklubb med godt humør

God hjemmelaget mat og godt oppmøte gjør sitt. Det blir god stemning når Honnørklubben i Oslo Tannlegeselskap har møte.

De møtes i Niels Juels gate 24, i lokalene til Oslo Tannlegeselskap (OTS), minst to ganger hvert semester. Hver gang står Sissel Skalpe for servering av en treretters middag.

Onsdag 16. april i år var intet unntak. Tidende kommer inn døren kl. 18.00, sammen med de rundt 30 gjestene som dukker opp hver gang det skjer noe.

På kjøkkenet står Skalpe med hvitt forkle og en litt svett hårsveis, og masse energi. Hun øser opp en kald avokadosuppe, putter i noen reker og bærer inn, én til hver kuvert. Mens

gjestene mingler og lesker seg med et glass hvitvin.

Så er det servert, og folket går til bords. Inn bæres kurver med fersk, hjemmembakt foccaccia. Saftig og luftig på én gang. Gjett hvem som har bakt den? Suppe og brød går ned på høykant. Og før vi har fått sagt kake, er Harald Ulvestad forsanger på en hymne til vinen.

Det varer ikke lenge før det kommer ovnsbakt laks med aspargesbønner, sort oliven, cherrytomater, nypoteter og pesto i rikelige mengder.

Og da synger Ulvestad og hele honnørkoret «Här är gudagott att vara», før måltidet avsluttes med kaffe og hjemmembakt sjokoladecake av beste merke.

– Jeg blir for det meste stående på kjøkkenet, men de unnskylder meg, sier Skalpe mens hun løper til og fra.

– De andre vil gjerne hjelpe til, men kjøkkenet er så lite, at vi bare går i veien for hverandre når vi er flere. Jeg har forresten ikke tid til å vente på at oppvaskmaskinen skal gjøre seg ferdig, så jeg vasker opp for hånd. Helst etter at de andre er gått.

– Hva er det som får deg til å dra i gang, og lage mat til alle disse menneskene, både to og tre ganger hvert halvår?

– Jeg vil så gjerne ha noe å gjøre, og det skal helst være noe som kan glede andre. Dette passer meg veldig godt. Og jeg synes det er så hyggelig at vi har fått en møteplass for kolleger som har kjent hverandre gjennom et langt arbeidsliv.

Dagen før arrangementet handles det inn, og hele neste dag, før gjestene kommer, går med til å lage mat og

dekke bord og gjøre i stand. Dagen derpå kommer Skalpe tilbake for å rydde mer, og ta en siste finish. Tre dager setter hun av. For deltakerne koster det ingenting. Så sant de er medlemmer av foreningen.

– Det er OTS som betaler alt sammen for medlemmene. Så vi får i hvert fall rikelig igjen for kontingenten vi betaler. Ikke-medlemmer betaler 300 kroner per middagsmøte, forteller Harald Ulvestad, som sitter i styret sammen med Astrid Ragne, Tore Ramstad og drivkraften, Sissel Skalpe.

– Hensikten er å samle alle medlemmer av OTS med honnør- eller seniorstatus. Det er alltid minimum 30 til stede. Stemningen er på topp fra første øyeblikk. Vi bare hygger oss. Og det snakkes ikke fag. Vi vil bare være

sammen. Og det har vi fått mulighet til. Takket være velvilje i OTS.

OTS-lederen er alltid til stede ved møtene. Denne kvelden kommer også budskapet om at Helle Nyhuus skal trekke seg som leder. Nyheten mottas med vantro mumling, og en rungende hyllest: «Favnen bråddfull av blommor vill jag nu ge till dig» roper Harald Ulvestad fra den ene enden av rommet til den andre.

Mens Nyhuus nødig vil ta hele æren for Honnørklubbens tilblivelse og lykkelige liv, i sin tale til forsamlingen. Hun deler den med resten av OTS-styret, ikke minst med dets tidligere leder, Svein Riiber.

Det er ingen faglige innslag i møtet, men det er flere som har noe på hjertet. Mikael Grøthe har et innlegg i debat-

ten om pensjonister og kontingent. Alf Christian Rossow leser en humoristisk epistel om korttidshukommelse, og Ingrid Halle informerer om hva som skal skje ved Folkemuseet i år.

Og som en flott bonus kom Kari Myhr, med private lysbilder og levende fortelling fra sin reise med den transsibirske jernbane og eventyrlige dager i Mongolia. En 60-årgave hun ga seg selv i august i fjor.

Tidende sier tusen takk for alt sammen. Det var en glede å være til stede.

Tekst og foto: Ellen Beate Dyvi